

stêrka bolşewîk

WEŞANA VEDORA MARKSÎST-LENÎNÎST (KURDİSTANA BAKUR)

SİYONİST İSRAİL DEVLETİ FİLİSTİNDEN DEFOL!

FİLİSTİN HALKININ KURTULUŞU DEVRİMDEDİR!

NE SİYONİZM NE ANTİSEMİNİZM...

YAŞASIN PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ!

HEJMAR: 44 · HEZÎRAN 2010 · BİHA: 3 YTL

İÇİNDEKİLER

Yazı Kurulumuzdan okuyucularımıza:

Daha düzenli yayın periyodu yakalamak istiyoruz ve bizde yayınların zamanında ve güncel örgütleme çalışmalarımıza hizmet eden bir yayın olmasını istiyoruz. Bu bizim hedeflediğimiz, ama tek başına olacak bir iş değildir. Kolektifin birlikte yapacağı ve kolektifin hareketini kolaylaştıran bir yayın olması için eleştiri ve önerilerinizi bekliyoruz. Aynı zaman da yayınlanması için yazılar da bekliyoruz. Bu yazılarda dikkat edeceğiniz durum en kısa zamanda yazıyı ulaştırmak olmalıdır. Bu yayınımızı zamanında çıkarmayı düşünüyorduk, yine aksaklıklar oldu, bizden kaynaklı olanlar için özür diliyoruz. Siz okuyuculardan da haber ve makale bekliyoruz. Zamanında çıkan ve amaca hizmet eden yayın için hep birlikte el ele vermeliyiz. Herkese katkılarından dolayı şimdiden kolaylıklar.

Yayın ağını genişlet OKU, OKUT

stêrka bolşewîk

WEŞANA VEDORA MARKSÎST-LENÎNÎST (KURDİSTANA BAKUR)

V.i.S.d.P. &
Navnişan Pevnvîsî / Yazışma Adresi:
K. İnan · 12 Rue de Rome · Boite Postale
No: 287 · 67000 France
Tel. & Fax: 0033 / 388 607404

Bîha / Fiyatı: 3 YTL · 2 EURO

Değerli okurlar;
Artık STÊRKA BOLŞEWÎK’e internet üzerinden de ulaşabilir; her yeni sayı STÊRKA BOLŞEWÎK’i internet üzerinden de okuyabilirsiniz.

İnternet adreslerimiz:
E-Mail: mail@bolsevikparti.org

www.bolsevikparti.org

PROPAGANDA VE AJİTASYONUN ÖRGÜTLENMEDEKİ ÖNEMİ ÜZERİNE…

Devrim ve Sosyalizm için yola çıkan önder, komünist bir parti, örgütlenerek kitleselleşmesi bu anlamda devrimin çekim merkezi olması için teorik bir donanıma sahip olması bu teorik donanımı hayata geçirmesi; bunun pratikte karşılığını bulması için hep etkin kadrolar yetiştirmesine bağlıdır. Bu etkin kadrolar çalışma alanlarından bulunup çıkarılabilir. Bunun için öncelikli olarak proleteryanın en direngen kesimiyle ilişki kurmalı o kesimi sınıf mücadelesine çekmeliyiz. Bu unsurları yetkinleştirip ‘ben devrimciyim, ben komünistim, ben olmazsam parti de olmaz’ bilinçlerinde sıçrama yaratmalı kapitalist ve geri olan eski alışkanlıklarında arındırmalıyız. Bütün bu gelişme seyri komünist partinin siyasi güç olmasının DA denektaşlarıdır.

Yeni bir dünya yeni insanlarla yaşam bulur. Yeni insanda kendini yeni olan bilimle donatıp bu yeninin yılmaz neferi olmalıdır. Yeniyi yakalamak, yeni olabilmek kalay değildir. Zaman gerek emek gerek ve doğrunun kavgasını verecek seviyeye artık başkasının etkisinden kurtulmuş kendi başına insiyatif geliştiren bu gelişmede kendisi gibi düşünen kolektif yaşamı Marksist-Leninist bilimle bütünleştiren yeni insan tabiî ki kolay değil eskilerin deyimiyle “kırk fırın ekmek yemeli” işte bu kadar zor bir işi başarmak gereklidir. Bütün bu zorlukları Sovyetler Birliği Cumhuriyetlerinde, Halk Demokrasilerinde ve Çin Halk Cumhuriyeti şahsında başarıya proleteryanın öncüleri ulaştırdı. Bizde bu başarının mirasını en iyi şekilde kullanmalıyız. Onlar nasıl başardı? biz nasıl başarırız? Sorularının cevabını teorik birikimimizin Arabistan Bölgesi/Kuzey Kürdistan/Türkiye işçi, emekçi ve köylüleriyle düşüncelerimizin bütünleşmesiyle sağlayabiliriz. Bunu sağlamanın etkin yol ve yöntemleri nelerdir? Tabiî ki ajitasyon ve propaganda araçlarının yaygın kullanılmasıyla mümkündür. Bu araçların yaygın kullanılması kitlelere ulaşmak verilen haklı mücadelenin başarısı için gereklidir. Bu gereklilik bizi her zamankinden daha azimle çalışmalarımıza sarılmamızın nedenidir.

Kimi eylemlilikler daha önceden bilinen yılda bir (8 Mart, 1 Mayıs, Newroz, Sivas-Maraş katliamları, 1 Eylül vb.) tekrar edilen eylemliliklerdir. Kimi eylemliliklerde anlık gelişmeler şeklinde olmaktadır. Bilinen

eylemliliklere hazırlanmak onun için daha fazla zaman vardır, daha detaylı bir çalışma yürütülebilinir. O günün taleplerini ve kullanılacak araç ve yöntemleri daha planlı bir şekilde kullanma çevrenin daha fazla bu eylemliğe katma imkanımızda vardır. Bütün bunları doğru ve disiplinli bir şekilde yapmak durumundayız. Yoksa eylemliliğin kitleye ulaşması ajitasyon ve propagandanın hedefine ulaşmaması şeklinde olur, verilen emek de hedefe varmaz.

Kendiliğinden ve ani gelişmeler üzerine gelişen eylemliliklerde çabuk davranmalı ve yeni gelişmelerde hesaba katılarak hareket etmeliyiz. Bu siyasi uyanıklık gerektirmektedir, siyasi uyanıklığı en iyi biz kullanmalıyız. Çünkü ezilen ve sömürülen çoğunluğun daha güzel bir dünyada yaşamasını istemekteyiz. Bizi ayıran kıstas tüm devrimci yapılar arasından sıyrılarak komünist bir partinin neferleri olmamız gerçeğinden yola çıkarak Lenin'in deyimiyle 'demirden disip'lini parti yaşamının tüm alanlarına yaymalıyız. Bu hem bizim özgür yaşamamız hem de ezilen sömürülen çoğunluğun sömürüsüz özgür bir dünyada yaşaması için gereklidir. Biz haklı mücadelenin sıra neferleriyiz. Bu sıra neferleri devrim için elinde bulundurduğu araçları proleter sınıfın çıkarları için en iyi kullanmasını bilenlerdir. Gelişmelerin bir adım gerisinde giden değil bir adım önünde giden olmalıyız. Bunu yakaladığımızda gelişme hızımız artacaktır. Proleterya partisi, işçi sınıfının devrim için güvenin merkezi olan bir parti konumuna varabilir, varmalıdır.

Eylemliliklerde çalışma alanlarında yapacağımız işler ajitasyon ve propagandayı güçlendirmelidir. Bunun için uygun çalışma araçlarını üzerinde düşünmek onları yaygınlaştırmak gereklidir. Bu araçlar bildiri, kuşlama, yapıştırma, yazılama, pankart asma, duvar ilanları vb. şeklinde çoğaltabiliriz. Bu araçlarla yürütülecek bir çalışma bölgenin durumuna göre somut çalışma alanında çalışanlar belirler. Çünkü alanda çalışma yürütenlerin eline bir kurallar listesi veremezsiniz. Bu işte yetkin olanlar çalışma alanına kazandığı yoldaşlarına önderlik ederek onları çalışma içinde hazırlamaları gerekir.

Eylemlilikler öncesinde bir dizi çalışma yürütmekteyiz, ama bu riske değer mi? Dağıttığımız bildiri ve kuşlamaları alıp okuyan olmamaktadır? Ya da çok politik olanlar alıp okur ancak böylece harcadığımız bunca emeğe değer mi? Bu çalışmalar üzerinden partiye adam kazanma şansında yok? Ya da bir dizi eyleme kitle katılımı sağlamaktayız, ama eylemi düzenleyen reformistlerin hanesine yazılmaktadır? Bir dizi soruyu yan yana sorabiliriz.

Başta bu çalışmaları yürütebilen organlarımız ne kadar çok ise iş yapabilme kabiliyetimizin o kadar artmış oldu ğunu düşünmek gereklidir. Çalışmayı yürütürken ondan hemen bir verim beklemek olmaz, bu yıllarca da bir verime dönüşmeyebilir.

Bu çalışmaların verime dönüşmesi çevreyi yaratmak ve güçlendirmekten geçer. Çevre yaratıp güçlendirmenin en verimli yolu bire bir insan kazanmaktan geçer. Israrcı ve planlı bir çalışma ile bu mutlaka bir başarıya dönüşür. İlişki kurulanlarla daha yakınlaşmak onları bu mücadelenin neferi yapmanın diğer araçlarından biri de yazınsal araçlardır. Verdiğimiz her yayın sonrasında kişilere nasıl buldun? Sence daha nasıl olabilirdi? Gibi sorular sorularak ilişkiler geliştirilebilir.

En eksik noktalarımızdan biri olan işletmelerdeki ilişkilerimiz. İşletmelerde çalışarak işçilerle birlikte işletme hücreleri kurmak, onları partinin işleyen organı haline getirmek mutlak suretle çözmemiz gereken bir sorun olarak karşımızda durmaktadır. Bu işletme hücreleri yarınlarda kapitalist sistemle olan çetin mücadelede üretmeyerek o çarkın dişlilerini yerinden oynatacak olan bu güç işte biz bu gücü kazanmamız için elimizdeki tüm araçlardan yararlanmalıyız. Bulunduğumuz alanlarda işçilerin sıklıkla kullandıkları güzergahlar üzerinde onlara ajitasyon ve propaganda malzemelerimizi ulaştırmalıyız.

Dışımızda bir dünya var, bu bizim dışımızda olan dünyayı kendi kabuğundan yaratma derdimiz var. Kolay değil, zor ve biz bu zorluğu bilerek gönüllü çıktık bu yolla, bu gönüllülük bizi bir araya getirdi ve güç olduk, güç olmaya da devam edeceğiz. Gücümüzü kırmak ve illeri atılım yapmamızı istemeyen burjuva sınıfı, bu burjuva sınıfın koruyucu ve kollayıcısı bir devlet aygıtı var. Ezilen çoğunluğun daha fazla sömürülmesini sağlayan bir düzen kurmuşlar. Güya demokrasi ve eşitliğin koruyucusu ve kollayıcısı üreten çoğunluk adına yönetenler. Ezilen çoğunluk adına demokrasici ve özgürlükçü olduğunu idia eden bu sistem yasalarıyla bizim hareket alanımızı daralmakta örgütlenme ve diğer özgürlükleri kullanmamıza yasalarıyla engel oluşturmaktadır. Ama bunun yanında en büyük engel bizim kitlelere ulaşıp düşüncemizi ona ulaştırmada yaşamaktayız. Ezilen sömürülen kitleler bu sömürüyü yaşamlarından bilmektedir. Onlar bu sömürü sisteminden nasıl çıkıp kendi kendilerini yönetebileceklerini bilmemektedirler. Üretenler olarak nasıl üreteceklerini bilir ama ürettikleri dünyada üretimden gelen gücü kullanmak onu kendileri için bir güce dönüştürmede sorun var, işte bu noktada komünist bir parti ve onun önderliğine ihtiyacı vardır. Üretenin kendisini yöneteceği yeterliliğe gelmesini komünist parti ve onun kadroları hazırlayacaktır.

Prolerterya Diktatörlüğü İçin,
Marksist-Leninist Bilimle Donan,
Örgütlen ve Örgütle!
Yaşasın MarksEngelsLeninStalin,
Yaşasın Proleter Enternasyonalizmi!

29 Mayıs 2010

ULUSAL SORUNDA EGEMENLER MİLİTARİST ÇÖZÜMDE ISRAR ETMEKTEDİR…

"ULUSLARIN KENDİ KADERİNİ TAYİN HAKKI" DEVRİMİ GEREKTİRİR!

Egemen güçlerin bir kanadını temsil eden hükümet çok fazla açılım derken Habur girişli gösterişli Kürt açılımından sonra çok açılmış olacak ki bir türlü toparlanamıyor. Bundan önceki hükümetler gibi 12 Eylül sonrası sıkıştıkları noktada Kürt işçi ve emekçilerine özellikle aydınlarına karşı bir sürek avına başlarlar. Milliyetçi, Şovenist ve Militarist güruhu memnun etmek için. Kürt ulusundan işçi ve emekçiler, sınıf kardeşi işçi ve emekçiler ile kardeşçe yaşayan bu insanlar işlerinden ve evlerinden bir gece yarısı alınıp mahkeme önlerine dizilmektedirler. Bu durum açılım öncesinde ve açılım döneminde de devam etti. O günün şartlarında DTP'li olanlar kapatma sonrasında BDP'li olan; bu sistemin izin verdiği yasal çerçevede kurulu bulunan bir parti'nin üye, yöneticilerine karşı PKK'nin şehir yapılanması KCK üyesi oldukları ve sistemi tehdit ettikleri gerekçeleriyle binlercesini cezaevlerine gönderdi. Üstelik bunların bir kısmıda seçil yöneticilerdi. Kimisininde sağlık durumları cezaevleri koşullarına uygun olmadığı halde, kimisininde atılı bulunan suçtan delil karartma, kaçma gibi nedenleri olmadığı halde içeri alınıp cezaevlerine konuldular.

Habur sınır kapısına gelip ben barışın elçisiyim, başkanımız Apo'nun talimatları doğrultusunda geldim diyen gerilla sözcüleri herhangi bir cezai durum ve soruşturmaya tabii tutulmadan jet hızıyla serbest olmuşlardı. Bırakılmaları iyi oldu ama devamında, o barış elçilerinin çoğu yukarıdaki açıklamaya benzer konuşmaları mitinglerde yaptıkları için içeride yada yargılamaları devam etmektedir. Soruyoruz açılım derken demokrasi şerbetleri dağıtanlara ne değişti? PKK'nin tavrında taleplerinde bizce dün istedikleri taleplerinin aynısını bugünde istemektedir. Kültürel hakların verilmesi Anayasal güvenceye kavuşturulması, genel af'fın çıkarılması, Anayasaya Türkiye Cumhuriyetinde Türkler yaşar yerine diğer halklarda yaşar eki-

nin getirilmesi. Bu talepler çerçevesinde barış isteyen PKK'yi muhatap alırken şimdi "bu ne perhiz bu ne lahana turşusu" diye soruyoruz.

KCK'ya dönük operasyonlar her yerde devam etmektedir. Öcalan avukatları aracılığıyla 31 Mayıs tarihine kadar bir çözümün geliştirilmesini istediğini kendisinin bu tarihten sonra PKK'ya söz geçiremeyeceğini eylemlerin giderek artacağını beyan etti. DTP'nin kapatılmasından sonraki süreçte askeri operasyonlar artı, PKK'nin eylemleride bu dönemde arttı. 2010 Mayıs ayı içinde 28 askerin öldüğü (basından) belirtiliyor. Ölen gerillalar için bir sayı verilmedi, birkaç kişi çatışmalardan sonra verildi, bunlarda tam olarak doğrulanmadı. Düzenli bir ordusu olan kendini güçlü hisseden bir devlet için bu kayıplar oldukça büyük kayıptır. Bu siyasi çözümden uzaklaşıldıkça askeri çözümün aslında çözümsüzlük olacağını göstermektedir. Yine böylesi bir sürece hem hükümet, hem de PKK çekilmiştir.

Mayıs ayında bir sınırötesi harekat yapıldı, içerde şaşalı naralar atıldı, yine bildik nakaratlar, "inlerinde yakaladık, darbe indirdik, çok sayıda pkk'li öldürdük vb." basına yansıdı. İskenderun'da ikmal bakım taburuna roketli saldırı sonunda 6 asker öldü, biri de daha sonra hastanede öldü. Bir dizi karakola saldırılar yapıldı ve polis noktaları tarandı. Ölen asker cenaze törenlerinde "vatan sağolsun, beni de askere alın, onları sevindirmeyeceğim vb." görüntüler eşliğinde "şehitler ölmez, vatan bölünmez!" naralarıyla milliyetçilik diri tutulmaktadır. Hükümet kanadı zayıflatılırken milliyetçi kanat güçlendirilmeye çalışılıyordu. Bu destek devam ettikçe savaş ağalarının savaşta ısrarlarıda devam edecektir.

Halkların kardeşliğinin her zamankinden daha fazla ihtiyaç duyduğumuz bu kapitalist dünya sisteminde halklar kapitalist sistemin çıkarları için düşman edilmektedir. Yüz yıllardır bir arada yaşayan çeşitli uluslara mensup halklar bunca yıldan sonra düşman edilmenin şartları oluşturulmaktadır. Bu tehlikeli oyunu işçi sınıfı ve emekçiler örgütlü güç oluşturarak boşa çıkarabilir. Sınıf kardeşi diğer ulusun ezilen, horlanan kesimini kucaklayabilir. Yeter ki silahlarını gerçek sınıf düşmanına çevirebilsinler.

Arabistan Bölgesi/Kuzey Kürdistan işçi, emekçileri ve köylüleriyle demokratik halk devrimi ile kapitalist barbarlığı alaşağı ederek onun yerine proleteryanın cumhuriyetini kurduğunda işte bütün bu sorunları birlikte aşabilir, daha özgür bir birliktelik oluşturarak köhnemiş barbar sistemden kurtulabiliriz.

Sınır ötesi operasyon değil, biz
Devrim ve sosyalizmle varacağımız
Yeni dünyayı istiyoruz!
Ulusal sorunun çözümü devrim ve
sosyalizmdedir!

5 Haziran 2010

SİYONİZME VE ANTİSEMİTİZME HAYIR! HALKLARIN KURTULUŞU İÇİN DEVRİMDEN BAŞKA BİR ÇÖZÜM YOK...

YA BARBARLIK YA SOSYALİZM!

İHH vakfı, diye bir vakıf Arabistan Bölgesi/Kuzey Kürdistan/Türkiye'de hükümetin desteğini alarak hareket alanını genişletmeye çalışmaktadır. Vakıf aracılığıyla yüzlerce gönüllüyle birlikte İsrail'in özellikle Hamas'ın kontrolündeki Gazze'ye yardım için destek topladı. Her tarafa afiş ve pankartlar asarak gönüllü topladılar, medyanın çoğuda buna desteğini esirgemedi. İsrail'in Gazze'ye karşı İsrail ablukasını kırmak gerekçesiyle gemilerle insani yardım yapacağını duyurdular. Şaşalı bir propagandadan sonra yola çıktılar.

İsrail ve Türkiye bu gelişmeler üzerine restleştiler. İsrail "yardım gemilerine müdahale edeceğini beyan etti. Kızılay üzerinden yardım gönderebileceklerini, zaten yardımların Kızılay üzerinden geldiğini belirtiyorlardı. Bu İsrail devletini tanımama girişimidir." "Türkiye bunlar yardım gemileridir, İsrail'in bu gemileri kabul etmesi gerekir." Böylece sertleşen diplomasi trafiğinde Türkiye tarafı kahramanları, İsrail bu yardımlarla Gazze'ye silah sevkiyatı hattı açılacak bunun endişesini yaşadığını belirtiyordu. Devlet olarak varlığının tehlikeye girmesini istemiyordu. Taraflar gergin bir diplomasi trafiği eşliğinde restleşirken gemiler İsrail'e yaklaşıyordu.

"33 ülkeden katılımcıların desteğiyle Gazzeye yola koyuldular. 31 mayıs sabahı Avrupa'nın çeşitli ülkelerinden ve Türkiye'den hareket ederek Kıbrıs civarında birleşen, işgal altındaki Gazze bölgesine yardım ulaştırma amacında olan 6 gemilik bir insani yardım filosunun yolu Gazze'den 70 deniz mili uzaklıkta bir bölgede kesildi."

Bu gemiler uluslar arası sulardayken sabah saat 04.00'de havadan İsrail komandoları tarafından müdahale geldi. Bu müdahaleye insanlar ellerindeki birkaç sopa ile karşılık vermek istedi. İsrail askerlerinin ateşiyle 9 yardım gönüllüsü Türkiye'li öldü ve onlarca yaralı oldu. Gemilere el koyarak Aşdot limanına çekti.

Türkiye derhal Birleşmiş Milletleri toplantıya çağırdı, İsrail'in derhal kınanması istendi. AB adına olayın soruşturulmasını istedi. ABD olaydan Üzüntü duyduğunu, olayın incelenmesini istedi. Başbakan yine esti gürledi ve sadece savaş ilan etmediği

kaldı. Dışişleri bakanı Ahmet Davutoğlu'da BM'de çok sert açıklamalar yaptı. Pratik adım atacaklarını belirtti, bu adımlar ilerlide unutulacaktır.

Yardım konvoyundaki hatalara vurgu yapanlar hedef gösterildi. Onlarda başbakanın Yahudilerin üstün başarı ödülünü ve üstün cesaret ödülünü hemen hatırlattılar. İsrail devleti ile yapılan askeri ve ekonomik işbirliğinin derhal iptal edilmesi gerekir, Muhalefet partileri Arap ülkelerine şirin görünüp kahraman edasında, İsrail ile gizli pazarlıklar içindedir. İkiyüzlü politikalarını sürdürmektedir. MHP başkanı Bahçeli Türk yumruğunu hatırlattı.

Kimi cılız sesler "İsrail halkıyla bir alıp veremediğimiz yok, İsrail yöneticileriyle işimiz var" dedi. Antisemitizm kendini gösterdi, İsrail mallarına boykota varan açıklamalar geldi. Hahamlar İsrail uygulamalarını kınadılar, Türkiye'de yaşayan vatandaşlarının olaylarla ilgisinin olmadığını açıkladılar. Saldırılardan endişe duydukları için bunu hemen yaptılar.

Gelişmeleri bütünsellik içinde ele aldığımızda Türkiye İran'la işbirliğini geliştirirken Arab ülkeleriyle dirsek temaslarına girmiştir. Bu güne kadar olmadığından daha çok işbirliği geliştirmeye çalışmıştır. Suriye, Lübnan, Ürdün'le vizesiz geçiş serbestiyesi getirilmek istenmektedir. Hemen İslam ülkeleri işbirliği toplantısı Türkiye'de yapıldı. Burada da İsrail'i kınayan açıklamalar yaptılar.

Gelişmeler ne yönde olursa olsun, işçiler emekçiler açısından doğru tavır, Gazze'nin ezilen Filistin'li Arap halkı yanında yer almak, Siyonist İsrail'in Gazze üzerindeki ambargosunu kaldırması için mücadele etmek; İsrail'in işgal ettiği Filistin topraklarından 1947 sınırlarına çekilmesi için mücadele etmek, destek vermek gereklidir.

Bu mücadelede Siyonist İsrail'e karşı açık tavır takınılırken, antisemitizmden (Yahudi Düşmanlığından) kendini ayırmak, antisemit tavırları mahkum etmek de çok önemlidir. Düşman Yahudiler –Yahudilik vb. değil, Siyonist İsrail devleti, bu devletin işçiemekçi insanlık düşmanı, faşist siyasetleridir. Buna karşı mücadelede İsrail'in Yahudi işçi ve emekçi halkı, objektif olarak Filistin'li emekçi halkları ve bütün dünya halkları, ezilenleri ile aynı saftadır. Sorun bu objektifliğin gerçek yaşamda gerçek bir ittifaka dönüştürülmesindedir. Bu ise ancak antisemitizme karşı da doğru bir tavırla sağlanabilir.

İşçiemekçiköylülerin Cumhuriyetinde sorunlar kardeşçe birlik ve güven çerçevesinde çözülür. Bunu sağlamanın yolu devrimle varılacak sosyalizmle mümkündür.

Yaşasın halkların Entenasyonalist dayanışması!
Siyonist İsrail Filistin'den Defol!
Ne Siyonizm, Ne Antisemitizm,
Yaşasın Halkların Kadeşliği!

8 Haziran 2010

IRKÇI FAŞİST SALDIRILAR DEVLETİN DENETİMİNDE DEVAM EDİYOR… BU SALDIRILARI BOŞA ÇIKARMAK HALKLARIN KARDEŞLİĞİNİ YÜKSELTMEKTEN GEÇER…

Yaşasın halkların kardeşliği!

Irkçı Faşist saldırılara bir yenisi daha eklendi. Kürt Ulusunun Özgürlük mücadelesini her türlü şiddeti kullanarak bastıramayan bu faşist devlet, adına "münferit saldırılar" dediği ırkçı faşist saldırılarını ülkücü it sürüsü aracılığı ile devreye sokarak devam ediyor. . Balıkesir, Samsun, Trabzon, Sakarya, Malatya, Manisa'dan …. sonra, Faşist it sürülerini devreye sokarak, Muğla Üniversitesi'nde Kürt öğrenciler hedef alındı.

Her zaman olduğu gibi bu saldırı da devlet yetkilileri tarafından "Münferit saldırı" olarak gösterilmeye çalışıldı. Muğla Valisi olayı "Bar önü kavgası" olarak nitelendi. YÖK Başkanı Yusuf Ziya Özcan; "Bunlar münferit olaylardır. Üniversitelere teşmil edilemez." açıklamasını yaptı.

Bu olayın gece saat 02.00 de gece bar'dan çıkan iki Kürt kıza ülkücü faşistlerin küfür etmesi olayın bir yanı. Esas olan ise son dönem özellikle Kürtlere karşı kışkırtılan linç girişimlerinden birinin daha sahneye konmasıdır. Burjuva medya da olayın "sağ ve sol görüşlü öğrenci çatışması" olarak verilmesi aslında Kürtlere karşı girişilen linç kampanyasına göz yummaktır.

Polis olayın ilk başında öğrencileri ayırarak dağılmalarını sağladığını söylüyor. Ardından Kürt öğrencilere bir polis, "Emniyetin önünde giden yolun emniyetli" olduğunu söyleyerek öğrencileri buraya yönlendiriyor. Polis'e inanıp burada giden öğrencilere ülkücü faşistler saldırıyor. Bu saldırıda 21 yaşındaki Şerzan Kurt vurularak

Şerzan Kurt vurularak katledildi.

ağır yaralanıyor. Olayda görgü tanığı olan üniversiteli Mehdi Karaçelik, arkadaşının polis kurşunuyla vurulduğunu söylüyor. Karaçelik, "Karşı görüşteki öğrenciler arkadaşlarımıza küfretti. Birkaç arkadaşımızı da dövdüler. Bu arada polisin müdahalesiyle karşılaştık. Polis direkt üstümüze ateş etti" diyor. Muğla valisi; "Muğla'da meydana gelen olaylara zamanında müdahale ederek, önleyen ve gece gündüz demeden cefakârca görevlerini yerine getiren güvenlik kuvvetlerimizin tüm mensuplarına bu vesile ile teşekkür ediyorum. Büyük sağduyu örneği sergileyerek sükûnetin sağlanmasında bizlere destek veren soylu Muğla halkına ve siyasi parti il başkanları ile teşkilatlarına teşekkür ediyorum." açıklamasının ardından, gelen tepkiler üzerine, Muğla Valisi; "olayları soruşturmak üzere Emniyet Genel Müdürlüğünün 2 polis başmüfettişini Muğla'ya gönderdiğini" söylüyor. Bu soruşturma da her zaman olduğu gibi olayı ört bas etme soruşturması olacaktır. Bu linç olayının arkasında, Eskişehir ve İzmir de de Kürt öğrenciler faşist saldırıların hedefi oldular. Devlet Kürtlere ya bizim istediğimiz gibi yaşayacaksınız, ya da 'Taşları bağlayıp itleri sokağa salacağız' sonunuz Ermeniler, Süryaniler, gibi olacak diyor.

Muğla'da Kürtlere karşı saldırılar birkaç gün devam etti. Kürtler sokaklarda gezemediler, işyerlerini açamadılar olaylara tepki gösteren özellikle öğrenciler, ülkücü ve polisin saldırılarına maruz kaldılar. Olayın mağdurları olmalarına rağmen sanıkları olarak gösterildiler, içeri alınıp haklarında davalar açıldı. Ülkücü güruhta sokaklarda ava devam edecektir.

Bu faşist devlet varlığını sürdürdükçe bu katliam ve saldırılar ne ilk ne de son olacaktır. Arabistan Bölgesi/Kuzey Kürdistan ve Türkiye'den yaşayan halkların özgürce bir arada yaşamasının önünde esas engel Faşist Türk devletidir. Halkların kardeşliği ancak, bu faşist devletin işçilerin köylülerin devrimiyle yıkılması bunun sonucu kurulacak olan demokratik halk iktidarı ile mümkündür.

Arabistan Bölgesi/Kuzey Kürdistan'da böylesi olayların hesabının sorulması, yeni linç ve katliamların bir daha yaşanmaması için örgütlenmeli ezen ve sömüren azınlığın iktidarı yerine ezilenlerin ve sömürülen çoğunluğun iktidarına varacak olan demokratik halk devrimini ve oradan da sosyalizme gidecek yolu örecek olan örgütlü partisi, Arabistan Bölgesi/ Kuzey Kürdistan'da örgütlü Partîya Bolşewîk saflarında hep birlikte örgütlü mücadeleyi örmeye, mücadeleyi yükseltmeye bağlıdır!

Kahrolsun Şerzan Kurt'u katleden T.C. devleti!
Yaşasın Halkların Kardeşliği!
Bijî Bratîya Gelan!

17.05.2010
Bir okur

PROLETERYANIN ANAYASASI İÇİN

ÖRGÜTLEN, MÜCADELE ET!

'Mini Anayasa' değişikliği kamuoyu gündemini uzun bir süre meşgul etti, TBMM'de günlerce bu değişiklik tartışmaları sürdü. Hükümet partisi 30 maddelik yasa değişikliği için meclise getirdi. Meclis neredeyse 16-18 saatlik çalışmalarla yasaların bir an önce geçmesi için çalıştı. İşçi ve emekçilerin lehine olan yasalar böyle jet hızıyla geçirmezler. Aylarca ve yıllarca sümenaltı ederler.

Boyalı basında günlerce Meclis haberlerini yazdı. Televizyonların ilk gündem haberleri bu değişiklikler oluyordu. Siyasi partilerin kapatılmasının zorlaştırılması dışındaki maddeler 330-338 aralığında oylarla geçti.

Anayasa değişiklik paketi laik-milliyetçi-şovenist kesim ile hükümet arasında restleşmeler şeklinde geçiyordu. Bu kesim Cumbaba üzerine etki yapmak için "milletin cumbabası ol, tarafsız davran" diyordu. Ama Cumbabaları hemen onaylayarak resmi gazetede yayınlattı. AKP'nin cumbabası oldu, muhalefet kanadı için başka kapıyı aralamak zorunda kalmıştı. Anayasa Mahkemesine gitmek, bunun içinde 110 milletvekili gerekiyordu.

Süreç başladı, Yüksek Seçim Kuruluna yapılan itiraz üzerine 60 günlük referandum süreci 120 güne çıkarıldı. Referandum süresiyle ilgili meclis kararlarının geçerli olması için "bir yıllık sürenin dolası gerekir." Bu süre dolmadığı için YSK'da referandumun yapılmasını 120 gün sonrası olarak açıkladı ve 12 Eylül 2010 tarihine denk düştü. Bu tarih kimilerince 12 Eylüle denk gelmesini 12 Eylül Cuntacılarıyla hesaplaşma günü olarak lanse edildi. Oysa hükümet 12 Eylülün payandası kesim olan Cunta yönetimiyle bir çelişkileri olmadığı gibi bugün ki hükümetlerini onlara borçluydular. Muhalefeti oluşturan kesiminde 12 Eylül cunta rejimiyle hesaplaşmak, diye bir sorunları yoktu, işçi, emekçi, devrimci ve sosyalistler en fazla zarar görenlerdi. Onlarda iktidarı alaşağı edip yerine kendi iktidarını kuracak güçte değillerdi.

Anayasa değişikliğinin kimi maddelerine karşı olan muhalefet partileri, Siyasi Partilerin kapatılmasına ilişkin madde, Hakimler Savcılar Yüksek Kurulunun yapısına ilişkin madde, Anayasa Mahkemesi

ve Yargının Yapısına ilişkin maddelerin paketten çıkarılarak Meclise getirilmesi halinde destek vereceklerini belirtiyordu. Hükümet kanadı buna yanaşmadı. İki taraf arasındaki dalaşta taraflar anlaşamadılar, sonuçta hükümet bildiği gibi davranarak 29 maddeyi onadı.

CHP'si 111 milletvekilinin imzasıyla Anayasa mahkemesine yasanın iptali istemiyle dava açtı. Başbakan hemen açıklama yaparak Anayasa Mahkemesini "Anamuhalefet Mahkemesi" olarak beyan etti. CHP'nin sözcüleride "Yargıya herkes güvenmeli, işte partinizi kapatmayan, başbakanın siyaset yapmasına olanak veren bu yargıydı." diyerek cevap verdiler.

CHP'nin başvurusu kabul edildi ve Anayasa Mahkemesi "şekil yönünden inceleyecek" bu yasaları. Mahkeme "kimi maddeler üzerinde duracaklarını beyan ettiler." Bu şu anlama geliyor, tartışmalı maddeler ve anayasanın geçici kimi maddelerini iptal edecekler. Bu hükümet kanadının istediği muhalefetin istemediği tartışmalı maddeler olacak. Bu maddeler iptal edildikten sonra geriye kalan maddeler için referanduma gidilecek. Ya da bazı maddelerin yürütmesini durduracaklar. Bu sonuç; referandumun iptali anlamına gelir.

Muhalefet kendilerinin ne kadar haklı olduklarını beyan edecekler. Kamuoyuna şirin görünmek isteyecekler. AKP'de bunlar yaptıklarımızın önüne sürekli engel çıkarmakta daha fazla oy alarak iktidar olursak o zaman engelsiz işyapacağız diyecektir. Böylece iki tarafta işçi, emekçileri ve köylüleri kendi yalanları üzerinden kandırmaya çalışarak iktidarlarının devamı için oy ve destek isteyeceklerdir.

Anayasa değişiklik paketi üzerinde iktidar dalaşında iki taraf kendi egemenliği için yarattığımız değerler için daha fazla söz sahibi olmanın rantın kavgasını vermektedirler. Bu iktidar dalaşlarına bizi de eklemek istemektedirler. Biz ikiside kötü seçenek olan bu seçeneklere alet olmayalım. Biz kendimizin söz ve yetki sahibi olduğumuz dünya için çaba sarfedelim.

İşçi ve emekçiler olarak burjuva sınıfının kandırma ve oyunlarına kanmayalım. Bizim kurtuluşumuz onların iktidarının alaşağı edilmesindedir. Onların iktidarını alaşağı ederek kendi iktidarımızı kurmalıyız. Böylece kula kulluk yerine kendi kendimizi yönetecekğiz. Kendi sınıf iktidarımızı kurduğumuzda daha özgür, sömürüsüz bir dünya için proleteryanın iktidarı şartlarında herkesin kardeşçe yaşam birliğini garantilemiş olacağız. Kendi Anayasamızı proleteryanın çıkarları doğrultusunda tüm ezilen çoğunluğun hakları göz önüne alarak yaparız. Sovyetler Birliği Anayasası bu konuda rehber bir anayasadır.

Yaşasın Proleteryanın Kendi Anayasası!
Yaşasın devrim ve sosyalizm!

28.05.2010

CHP'Sİ KONGRESİNİ YAPTI...

İŞÇİ VE EMEKÇİLER İÇİN DEĞİŞEN BİR ŞEY OLMAYACAKTIR!.. KAPİTALİZMİN TEMSİLCİSİ KEMAL'LERE DEĞİL, LENİN, STALİN VE MAO'LARIN REHBERLİĞİNE İHTİYACIMIZ VAR!

"CHP Genel Başkanı Deniz Baykal'ın CHP Ankara milletvekili Nesrin Baytok'la birlikte olduğunun iddia edildiği video kasetin internete yayınlanması üzerine, Deniz Baykal bu duruma 'komplo' dedi. CHP genel başkanlığından istifa etti."

40 yıllık siyasi hayatı olan statükocu Baykal yıllardır, CHP başkanlığını yapmaktaydı. Bir dizi kongreden seçilerek gelmişti. Bu sefer bir gönül ilişkisi görüntüleriyle istifa etti. Kapitalist sistemde çok erdemli ve ahlaklı geçinenlerinde özünde kendi sistemleri gibi ne kadar ikiyüzlü olduklarını göstermesi açısında önemli bir örnek bunun gibi bir dizi siyasetçininde vukaatları vardır. Çoğunluk açığa çıkmaz, bu sefer Baykal'ın en kolay nasıl gideceğinin hesaplarının iyi yapıldığı anlaşılırdır. İstifasından sonra mağdur gösterildiği için kongrede aday gösterileceği ve tekrar başkan olacağı olguydu. Bunuda en yakın çalışma arkadaşı Önder Sav, Kılıçdaroğlu'na destek vererek bitirdi.

Bizim açımızdan gönül ilişkileri iki taraf arasında yaşanan özel ilişkilerdir. İki taraf açık yaşamadığı için bugün siyasete de alet edilmiştir. Doğru bir gelişme değildir, insanların özelinin bu kadar rencide edilmesini doğru bulmuyoruz. Baykal istifada etmeyebilirdi, namus bekçilerinin çok olduğu bir ülkede, kumaşı astarından pahalıya mal olabilirdi.

"CHP'nin 33. Olağan Kurultay'ında genel başkanlık seçimi için 1197 delege oy kullandı. 8 oy geçersiz sayıldı. Kemal Kılıçdaroğlu, 1189 delegenin oyunu alarak CHP Genel Başkanı oldu."

Kurultaya az bir zaman kala adaylığını açıklayan Kılıçdaroğlu yolsuzluk dosyalarını açıklamak ve İstanbul Büyüşehir Belediye seçimlerinde CHP oylarını oldukça yükseltmesi ile anılıyor. Kılıçdaroğlu CHP'de, kamoyunda, hükümete muhalif kanat ve muhalif basın için iyi vitrin olduğunu düşünmektedirler.

"CHP değişimci ve devrimcidir. Değişimi ve devrimi sonuna kadar götüreceğiz. Türkiye'yi yeniden inşa edeceğiz. Demokrasinin çıtasını yükselteceğiz.

Cumhuriyet boyunca CHP'nin faşist uygulamalarına tanık olmuş bir halk CHP'nin nasıl bir sol ve değişimci parti olduğunu bilir. Yaptığı devrimlerde ne kadar kan döktüğünüde bilir. Yıllarca örgütlenmenin önünü nasıl kestiğine ve tek parti olarak yıllarca bu ülkeyi yönettiğini bilir. Şimdi nasıl demokrasinin çıtasını yükseltecektir. Çıta eğer baskı, şiddet,

inkar ve yok saymaysa evet CHP bu çıtayı en yükseğe kaldırır. Tarihte buna tanıktır.

"30 milyon yurttaşımızı yitirdik. Ama bugüne kadar izlediğimiz politikalarla adeta teröre terörle destek verdik. İşsizlik yarattık, yoksulluk yarattık, hayvancılığı öldürdük,…"

Bir ulusun haklı mücadelesini terör diye niteleyerek işe başlıyor, inkâr, isimilasyon ve yoksayma bütün bunlar gösteriyorki Kılıçdaroğlu'nun arkasındaki gücün dersini nasıl okuması gerektiğini iyi öğretmişler. Yuvarlak konuşuyor, işşizlik, yoksuluk terörün nedeni iyi de terörü nasıl bitireceksin diyene cevap verdiğinde işşizlik, yoksulluk diyor. Bu ülkede yaşayan bir ulusun ulusal sorununu nasıl çözeceksin deniliyor. İşi olan insan hangi ırk'tan olduğunu düşünmeyecek mi? Tabii ki düşünecek, Türkiye Cumhuriyeti dediğin devlet bir ulusal bütünlük oluşturmakta, ama siz bize külahı ters giydirip kandırmak istemetedir, ulus mu? Düşünmeyin demeye getirmektedir.

"Yoksulluğu çözme yolu aile sigortasıdır. Her ailenin sigortası olacak. Uluslararası Çalışma Örgütü'nün kabul ettiği 102 sayılı sözleşmenin 9. sayılı sigorta dalını Türkiye'de uygulayacağız. Recep bey bunu da duysun. Aile sigortasını getireceğiz. Kadının banka hesabına parayı yatıracağız."

Bir dizi vaatte bulundu, bu vaatler güzel ve hoş yoksulluğu işsizliği bitirdiğinde, yedek işgücü azaldığında sana destek veren sermayedar sana kızmayacak mı? Yedek işgücü az olan bir sermayedar nasıl daha ucuza işçi çalıştıracak, sermayesine sermaye katacak. Geç bunları Kemal Bey, Aile sigortası dediğin gibi uygulandı, patrona daha önce ucuza çalışan aile breyleri bir miktar para aldıkları için işe gitmek istemediklerinde, senin sermayedar kızmaz mı? Bir süre bunu uygulayacağını söylüyor, zaten sonra istihdam alanları yaratacakmış. Evet bir dizi kapitalist ülkede de gördük ki, yaşandı ki, işşizlik her zaman kapitalizmin ayrılmaz yol arkadaşıdır. Şimdi, sermayenin uşaklığına soyunan biri olarak ve sermayenin yıllanmış statükocu uşak parti'nle birlikte bizi uyutmaya halkçı söyleminle yoksulluk terhenelerinle kandırmaya çalışmak istiyorsun. Evet yıllarca yaptığınız buydu ve başardınızda ama gün gelecek artık başaramayacaksınız. İşçi ve emekçiler ve de köylüsüyle uyanacaktır, o zaman güvendiğiniz sermayecinizle kaçacak yer bulamayacaksınız.

Biz Arabistan bölgesi/Kuzey Kürdistan/Türkiye işçisi ve emekçileri olarak bahsettiğin denekliği çok yaptık, yok öyle yağma biz kendimiz için üreten ürettiğimizi yöneten olmak istiyoruz. Biz bizi sömüren kapitalist ağababalarınızın iktidarını alaşağı ettiğimizde, bir daha geri gelmeyecek şekilde tarihin çöplüğüne attığımızda. İşte o zaman "kula kulluk etmeyeceğiz"

Bizi kurtaracak olan kendi kolarımızdır!

Yaşasın devrim ve sosyalizm!

Yan Şoreş, Yan Sosyalizm!

9 Hêzîran 2010

ADANA'DA 1 MAYIS COŞKUSU

İşçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs Adana'da yoğun bir katılım ve büyük bir coşkuyla kutlandı. Mimar Sinan Açık Hava Tiyatrosu önünde toplanan kitle saat 13.00'da Mustafa Kemal Paşa Bulvarı üzerinden Uğur Mumcu meydanına doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş korteji iki koldan oluşuyordu. Birinci kolda DİSK, KESK ve Memur-Sen'e bağlı sendikalar, Adana Tabip Odası, Eczacılar Odası, İHD, DİP Girişimi, ESP, BDP, SDP, Sosyalist Parti, Sosyalist Gelecek Parti Hareketi, TÖP, Devrimci 1 Mayıs Platformu bileşenleri olan BDSP, DHF, Devrimci Proletarya, Emek ve Özgürlük Cephesi ve Yeni Dünya İçin Çağrı yer alıyordu. Yürüyüşün diğer kolunda ise Türk-İş, Hak-İş ve Kamu-Sen'e bağlı sendikalar, TMMOB, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, Sosyalist Feminist Kolektif, EMEP, ÖDP, Hak-Par, Devrimci Yolda Özgürlük, Devrimci Yaşam, EDP, ADD, CHP, DSP, İP ve Yeni Parti yer alıyordu.

Taksim 1977 katliamının ardından 32 yıl sonra ilk kez Taksim'de 1 Mayıs kutlamasının yapılmasının coşkusu ve heyecanı burada sloganlara yansımıştı. "Taksimi Kazandık Sıra Devrimde", "Taksim Zaferdir, Zafer Bizimdir", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Dünya Emeğin Olacak" vb. sloganlar ve alkışlar, ıslıklarla birlikte miting alanına girildi. Fakat alana ilk giren işçi sendikalarının bir kısmı, daha alana girişler tamamlanmadan miting alanını terk ettiler.

Mitinge en kitlesel katılımı, daha önceki yıllarda olduğu gibi yine BDP kortejinde yürüyen Kürt işçi ve emekçileri gerçekleştirdiler. Alana girdiklerin de ise üzerinde AKP yazılı temsili bir tabutu ateşe verdiler.

Miting programı 1 Mayıs 1977'de Taksimde katledilen işçiler anısına bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Ardından tertip komitesi adına Güven Boğa ortak basın metnini okudu. Metinde şunlara değiniliyordu: "Örgütlenme önündeki engeller kaldırılmalıdır. AK Parti hükümeti işçi ve emekçilere saldırmaya devam ediyor. 8 yıllık AK Parti hükümeti döneminde işsizlik ve yolsuzluk katmerleşerek arttı." "İşçi sınıfının birliğinden ve mücadelesinden korkan egemen güçler, ülkemizde 1 Mayıs'ı engelleme, yasaklama ve provoke etme girişimlerinden hiç vazgeçmediler. 1977 1 Mayıs katliamı hafızalarımızda tazedir. Katliamın failleri bilindiği halde halen açığa çıkarılmamış ve gerçeklerin üstü örtülmüştür."

Ardından iki Tekel işçilerini temsilen iki kişi konuşma yaptı. Devamında bir şiir okundu ve Eğitim-Sen müzik topluluğunun seslendirdiği şarkı ve türkülerle ve mitinge katılanların halaylarıyla miting sona erdi.

Biz daha önceden hazırlamış olduğumuz Partîya Bolşewîk imzalı 1 Mayıs bildirilerimizi toplanma alanında geceden dağıtmıştık. Fakat bildiriler çok uzun bir metin olarak hazırlanması ve logo'nun küçük yapılması nedeniyle yeterince dikkat çekmediğini fark ettik. Sonrasında konuştuğumuzda da bildirilere alternatif olmamakla birlikte, logomuzun öne çıkarıldığı ve belirli çarpıcı sloganların, dikkat çekici taleplerin daha büyük ve kalın harflerle yazıldığı kuşların kullanılmasının daha işlevsel olacağını düşünüyoruz.

1 Mayıs kutlamalarına bu yıl ki katılım geçen senelere oranla daha fazlaydı. Bunda 1 Mayıs'ın tatil gününe denk gelmesinin bir ölçüde etkisi vardı. Fakat en büyük etki Tekel işçilerinin direniş süreci ve işçi sınıfının mücadelesi sonucu kazanılan, Taksim Meydanı'nda 1 Mayıs kutlaması yapma hakkının yarattığı heyecan ve coşkuydu. İşçi ve emekçiler en küçük hak kırıntılarını bile ancak ve ancak örgütlü mücadeleyle kazanabileceklerini bir kez daha gördüler.

Arabistan Bölgesi ve Kuzey Kürdistan'da örgütlü bolşevik partisi Partîya Bolşewîk saflarında mücadele hattını örmeliyiz. Devrim ve sosyalist bir dünya için eylemliliklere kitleyi seferber etmeliyiz. Partîya Bolşewîk gerek Arap ulusunun gerekse Kürt ulusunun ulusal haklarının güvencelenmesi bu ulusların " kendi kaderini tayin etme hakkı"nı özgürce kullanabileceği koşullar proleter bir devrimle sağlanabilir. Ezen ve sömüren azınlık burjuva saltanatını devrimle alaşağı ederek orada durmadan sosyalist bir dünya kurmalıyız.

Yaşasın Devrimci 1 Mayıs, Yaşasın Proleterya Enternasyonalizmi!
Zafer Direnen Emekçilerin Olacak!
Bijî Bratîya Gelan!
Bijî Partîya Bolşewîk!

17.05. 2010

Bir SB okuru

MERSİN'DE 1 MAYIS

8 Yıl aradan sonra 1 Mayıs tekrar Cumhuriyet meydanında kutlandı. Binlerce kişinin katıldığı miting, istasyon meydanında başladı. Yürüyüşe İşçi Sendikalarının yanı sıra KESK'e bağlı sendikalar ile diğer memur sendikaları ve sivil toplum örgütleri ile partiler de katılmıştı. İşçi ve Kamu Sendikalarının oluşturduğu tertip komitesi tarafından organize edilen '1 Mayıs İşçi Bayramı' mitingi, İstasyon Alanı'nda başladı. Oluşturulan kortejler eşliğinde İstiklal Caddesi güzergâhını takip ederek Cumhuriyet Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti.

Mitingde işçi sendikalarından daha çok memur sendikalarının yoğunluğu göze çarpıyordu. En kalabalık grup Eğitim-Sen

sendika şubesiydi. Liman da direnişleri ile seslerini duyuran TÜMTİS üyesi Liman işçileri kitlesel bir katılımla mitingde yerlerini almışlardı. "işçiyiz haklıyız kazanacağız" "sendika hakkımız engellenemez" "Genel grev genel direniş" sloganları attılar. MPO'dan çalışan TÜMTİS üyesi işçiler ""Toplu Sözleşme Hakkımız Engellenemez" Pankartı arkasında yürüdüler.

"Yargıtay kararı ile işe döndük, tekrar işten atıldık" diyen Dev-Sağlık İş üyesi işçiler "EMEKLİ YAŞI 65, İŞTEN ATILMA YAŞI 40 İŞTE ADALET İŞTE KALKINMA" diyerek, hükümete karşı tepkilerini dile getirdiler.

2 Kilometrelik bir yürüyüşün ardından Cumhuriyet Meydanı'na ulaşan kitle burada polisin kurmuş olduğu arama noktasında detaylı bir üst aramasından geçirilerek alana alındı. 'Yaşasın 1 Mayıs:'Yaşasın işçi dayanışması', 'İşçilerin birliği sermayeyi yenecek' 'Genel Grev Genel Direniş'… sloganları atıldı. Bu 1 Mayıs'da Tertip Komitesi Kürtleri yok saydı. Bütün eleştiri ve ısrarlara rağmen yer verilmeyen "Bıji Yek Gulan" sloganı BDP kortejin de taşındı ve slogan olarak da atıldı. Kürtçe slogana yer yer mitingde eşlik edenler de oldu. Miting alanında bir grup genç yüzlerini maskeleyerek, Öcalan posterleri açıp, "Bıji Serok Apo" sloganı attılar. Mitingde yapılan konuşmalarda Emekten, barıştan ve demokrasiden yana olan güçlerin, her zamankinden daha fazla birliğe, mücadeleye ve dayanışmaya ihtiyacı olduğu mesajı verildi.

1 mayıs 1977 yılındaki olaylarda hayatını kaybedenlerin faillerinin bulunması ve adalet önüne çıkarılmasının istendiği miting de 'kiralık işçi' düzenlemesinden vazgeçilmesini ve 4C-4B gibi benzeri uygulamalar askıya alınarak İşsizlik Sigortası Fonu'nun işsizler için daha etkin kullanılması talepleri dile getirildi.

Kitle miting alanında PKK bayrakları ve Abdullah Öcalan posterlerinin açılması ertesinde ve uzun konuşmaların yapılması sonucu önemli ölçüde dağıldı. Konuşmaların ardından sahneye bu kez yerel gruplar çıktı. Grupların seslendirdiği parçalara alandaki göstericiler alkışları ve oyunlarıyla eşlik ederken, kutlamalar omuz omuza çekilen halaylarla son buldu.

Arabistan Bölgesi/Kuzey Kürdistan işçi ve emekçileri 1 Mayıs'ı kutladı. 1 Mayısların devrimci özüne uygun kutlanması için örgütlü mücadele yürütmeliyiz. Örgütlü mücadeleye güç vererek işçi, emekçi ve köylüsüyle birlikte proleter sınıfı ezen burjuva sınıfa karşı Demokratik Halk Devrimiyle iktidarına son vererek onun yerine işçi sınıfının kendisinin karar verdiği ve kendisinin söz sahibi olduğu halk iktidarı için hep birlikte sosyalizm bayrağını yükseltmeye!

Bijî Yek Gulan!
Yaşasın Devrimci 1 Mayıs!
Kahrolsun Sendikal Bürokrasi!

03.05.2010
Mersin'de bir okur.

PROLETERYANIN YENİLMEZ YİĞİT ÖNDERİ

İBRAHİM KAYPAKKAYA,

DİYARBAKIR ZİNDANLARINDAKİ
ŞANLI DİRENİŞİNİN 37. YILDÖNÜMÜNDE

BOLŞEVİK MÜCADELEMİZDE YAŞIYOR, YAŞAYACAK!

İbrahim Kaypakkaya, küçük yaşta tanıştığı sosyalizm düşüncesinin insanlığın kurtuluşu için yegane yol olduğunu kavradı. Bilimsel sosyalizmin önderleri Marks-Engels-Lenin-Stalin'in eserlerini araştırdı ve kavrayarak bilinçlendi. O dönemde Çin devriminin tüm dünyadaki yankıları devam ederken o da bu devrimden etkilendi, araştırdı ve Kuzey Kürdistan/Türkiye'nin bu devrime uygunluğuna kafa yordu. Tüm devrimci hareketler arasında sıyrılarak kısa sürede Kuzey Kürdistan/Türkiye devriminin en önemli mihenk taşı oldu, ölümüne kadar da bu yolda önder kişilik olarak bu davayı sürdürdü.

Çeşitli milliyetlerden, uluslardan ezilen azınlık ve etnik yapılardan işçi emekçi ve köylülere...

İbrahim Kaypakkaya Kuzey Kürdistan/Türkiye'de diğer devrimci hareketlerin Kemalizm hayranlığına düştüğü bir dönemde; Kemalizm'in Faşizm olduğu, Ulusal Sorun, Milli Mesele, Reform-Devrim, Devrimin Şiddet Sorunu olduğu... vs. konularında ilkesel olarak diğer tüm devrimci hareketlerden ayrılarak bu noktada komünist

yeni bir parti olan TKP/ML'yi kurmuştur.

Sürekli olarak Kuzey Kürdistan/Türkiye proleteryasını nasıl örgütleyip ezen azınlığı nasıl alaşağı edebileceği üzerine düşündü ve mücadele verdi.

O mücadele alanlarının yılmaz önderi olarak yükselen mücadele yılları olan 15-16 Haziran 1970 büyük işçi direnişinde yeraldı. Bu büyük direnişin sıra neferlerinden biriydi. Gece sabahlara kadar bildiri basıyor, gündüz kavganın en yoğun olduğu yere koşuyordu. Demirdöküm, Sungurlar, Horoz Çivi, Petriks, Ege Sanayi, EAS Akü, Gıslaved, Gamak, Singer, Derby… işçileri, bu büyük devrimciyi yakından tanıyorlardı. Trakya köylüleri toprak reformu mücadelesinden Antep, Malatya, Dersim halkı da bu baş eymez yiğidi mücadelesinden ve devlete sardığı korkudan tanıyordu.

İnandığı davasını her koşulda savundu, en ağır işkenceler altında bile örgütsel bilgi vermedi. Devrimciliğini bu en zor koşul altında savunmasını bildi.

İşkenceciler ondan hiçbir bilgi alamayacaklarını anlayınca 18 Mayıs 1973 yılında onu Diyarbakır'da sorguhanede katlettiler. Böylece proleteryanın bu yılmaz önderini aramızdan bedenen aldılar, ama o muazzam bilge ve önder kişi Kuzey Kürdistan/Türkiye proleteryasının önderi olmaya devam etmekte ve devam ediyor.

Biz Bolşevikler dün olduğu gibi bu günde önderimiz İbrahim'i her koşulda savunmaya onun mücadelesini yaşatmaya devam edeceğiz. Onun hatalarını derinleştirenlerle ve İbrahim'i önder komünist yapan ideolojik ve siyasi doğrularını savunup geliştirirken onun tali hatalarına karşıda ideolojik mücadelemizi sürdüreceğiz. İbrahim'in hatalarını özeleştirel bir şekilde aşmaya ve doğru dersler çıkarmayı görev bildik. Bu görev başta onu savunanların daha sonra da tüm devrimcilerin onu doğru kavrayıp niçin proleterya partisinin komünist önderi olduğunu kavramalı ve ona sahip çıkmalıdır. Tüm devrimci ve komünistlerin onun işkencede başeğmez doğru tavrından dün olduğu gibi bugünde öğreneceği çok şey var. İbrahim hem mücadelesiyle hem de başeğmezliğiyle gelecek kuşaklara bir miras bıraktı. Egemenler her geçen zaman içinde daha çok korkmaktadırlar onun adından ve genç kuşakların onu tanımaması için her yola başvurmaktadırlar...

Bugün aramızda ayrılışının 37. yılında onu saygıyla anarken bolşevik mücadelemizin denek taşı önderimiz mücedelemizde yaşıyor ve yaşatacağız. Onun görüşleri ışığında bugün Kuzey Kürdistan/ Türkiye işçi ve emekçi sınıfına önderlik eden Bolşevik partilerimiz önderimiz İbrahim Kaypakkaya şahsında, ezen burjuva sınıfının korkulu rüyası olmaya devam ediyor. Onun bıraktığı bu onurlu mücadeleyi sömürüsüz bir dünya yaratana kadar devam ettireceğiz.

Kuzey Kürdistan'da örgütlü Partîya Bolşewîk (kûrdîstan'a bakur) katliamcılar-

dan hesap sorulmasının yolunun bolşevik bir devrimle olacağının bilinciyle hareket etmektedir. Bu bilinçle ezilen çoğunluğun örgütlü safları örmesini Kuzey Kürdistan'da işçi, emekçi ve köylülükle birlikte yeğane kurtuluşu sağlamaya hep birlikte. Sömürücü kapitalist-emperyalist sistemden kurtuluş için parti saflarına. Böylece devrimle varacağımız sömürüsüz Sosyalist bir dünya için hep birlikte safları örmeye!

YAŞASIN SER VERİP SIR VERMEYEN KOMÜNİST ÖNDER İBRAHİM KAYPAKKAYA!
BİJÎ SEROK İBRAHİM KAYPAKKAYA!
BİJÎ PARTÎYA BOLŞEWÎK (KÛRDÎSTAN'A BAKUR)
BİJÎ ŞOREŞ! BİJÎ SOSYALİSM!

Mayıs 2010

PARTÎYA BOLŞEWİK (KÜRDİSTAN'A BAKUR)

TRT GÖZÜMÜZÜ AYDIN ETTİ, ARAPÇA KANALIMIZ DA OLDU(!?..)

'DARISI OLMAYANLARIN BAŞINA'…

Türkiye Radyo ve Televizyon Kurumu (TRT) Kürtçe kanaldan sonra şimdi de Arapça kanal açtı. 4 Nisan'da yayın hayatına başlayan El-Türkiye kanalı Türksat 3A, Arapsat ve Nilsat uyduları üzerinden yayın yapacak. 350 milyon insanın yaşadığı geniş bir coğrafyaya hitap edecek olan kanalın son yıllarda Türkiye'ye olan siyasi merakı gidermeye hizmet edeceği açıklandı. TRT Genel Müdürü İbrahim Şahin bölge ülkeleriyle ilişkileri geliştirmede Arapça kanalın önemli bir rol oynayacağını ve ayrıca Güneydoğu başta olmak üzere Türkiye'de yaşayan Arap vatandaşların kanalın hedef kitlesi ola cağını söyledi. Şahin'in bu açıklamasına göre sadece "Güneydoğu'da" Araplar yaşıyormuş gibi bir izlenim çıkıyor. Oysa Arap nüfusun önemli bir bölümü Türkiye Cumhuriyeti tarafından ilhak edilmiş Antakya ve çevresinde yaşadığı bilinen bir gerçek. Antakya'nın Referandumla(Nasıl bir referandum ?..) Türkiye'ye ilhak edilmeden önce Hatay Arabistan Cumhuriyeti olarak varlığını sürdürmüştü. Bu Araplar da Çukurova bölgesinde yaşamaktadır. Kanalın açılışında konuşan Başbakan Erdoğan ve Bülent Arınç'ta Şanlıurfa'dan bahsederek aynı izlenimi yaratmaya çalışmışlardır. Bunun en önemli nedeni Çukurova'da yaşayan Arapların çok önemli bir bölümünün Nusayri (Arap Alevisi-Aleviliğin bir kolu) olması ve AKP'ye oy vermemeleri ve hatta AKP'yi "laikliğin" karşısında bir tehdit olarak görmelerinden kaynaklanıyor. Hükümet TC'nin kuruluşundan bu yana devam eden Arap ulusunu tamamen inkâr ve yok sayma siyasetini devam ettiriyor. Kanalın açılış töreninde 13 yaşındaki Suriyeli Seyma Mahmud Osman isimli bir kıza "Türkiye'den Sevgilerle" isimli kaside okutturuldu. Yapılan açıklamalarla TC sınırları içerisinde Arapların da yaşadığının kabul edilmesine rağmen, Antakya, Mersin ve Adana'da yaşayan ve Türkiye'deki Arapların çoğunluğunu oluşturan Araplar yok sayıldı. Kanalın açılmasının asıl nedeni de TC'nin Arap ülkelerinde tanınmasını sağlamak amacına yönelik olduğu belirtildi.

Türkiye'de Araplar…

TC sınırları içerisinde Antakya, Adana, Mersin, Mardin, Siirt ve Urfa'da sayıları tam olarak bilinmemesine rağmen bazı araştırmalara ve tahminlere göre yaklaşık 2 milyon Arap yaşamaktadır. TC'nin Osmanlı'dan miras aldığı dalaverelerle ilhak ettiği Antakya'nın (Hatay)

çoğunluğunu Arap ulusu oluşturmaktadır. Bu bölgelerde sadece Arapların yaşadığı onlarca ilçe, belediye, köy ve mahalle bulunmaktadır. Burada yaşayan Arap ulusu içerisinde günlük yaşamında sadece Arapça konuşan önemli sayıda Arap vardır.

TC tam anlamıyla bir halklar hapishanesidir. Kürtler, Araplar, Süryaniler, Ermeniler, Rumlar ve diğer ulus ve azınlıklar üzerinde yoğun baskı, asimilasyon, inkâr ve imha siyaseti yürütülmüştür. 1915'te yüzyılın ilk soykırımı bu topraklarda TC'yi kuran kadrolar eliyle Ermeniler'e uygulanmıştır. Elbette geçmişe oranla bugün Arapların varlığının üstü kapalı olarak ta olsa kabul edilmesi bir gelişmedir. Ancak bu gelişmenin ufku çok dardır, varacağı yer bugün Demokratik Açılımda olduğu gibi tasfiye ve ehlileştirmeden başka bir durak olmayacaktır. Diğer dillere yapıldığı gibi Arapça konuşmanın yasaklandığı, Arapça konuşanların sokak ortasında dövüldüğü, cezalandırıldığı, dilin gelişmesinin engellendiği, yer isimlerinin değiştirildiği, insanlara zorla Türk kökenli soyisimlerinin verildiği günler unutulmayacaktır. Arap ulusunun hafızasında yer etmiş ve bugün yaşamında derin etkiler bırakmış olan bu olayları tarih unutmayacaktır.

Bolşevikler ve Arap ulusu…

9. Genel Kurulunda KK/T'de yaşayan Arapların bir ulus oluşturduğu ve Arap ulusunun kendi kaderini tayin hakkının yani koşulsuz ayrılıp ayrı devlet kurma hakkının savunulması gerektiği kararını almıştır. Arap ulusunun ulusal bir mücadelesinin neredeyse olmadığı, böyle bir hak talebinin bulunmadığı koşullarda Bolşevikler Marksist-Leninist açıdan doğru olan bu kararı almışlardır. Çünkü bir ulusu ulus yapan şey o ulusun mücadele yürütüp yürütmemesine bağlı değildir. Özellikle Stalin'in ayrıntılarıyla açıkladığı Dil, Kültür, Toprak ve İktisadi Yaşantı Birliği kriterleri bir ulusu ulus yapan kriterlerdir. Bu gün Kuzey Kürdistan/Türkiye'de yaşayan uluslar arasına Arap ulusunuda ulus kriterine uyduğu için almaktayız. Bugün devrimci hareketin (bölgede bulunan az sayıdaki devrimci güçler hariç) gündemine dahi almak istemediği, çok nadir olarak bir-iki sözle geçiştirdikleri Arap ulusal sorunu biz Bolşevikler açısından bugün artık teorik düzlemde çözülmüş ve bir program temelinde ortaya konulmuştur. Artık bu sorunu yaşamla buluşturmak, Arap ulusal mücadelesini sınıf mücadelesi ekseninde programımız çerçevesinde hayata geçirmek kalmaktadır. Arabistan bölgesi/Kuzey Kürdistan Bolşevikleri olarak daha özgür bir dünyada bir ulusun diğer ulusu ezmediği ve kendisi hakkında özgürce karar verdiği bir dünya kurma mücadelesinde örgütlü partimiz Partîya Bolşewîk saflarında örgütlenmeli onu proleterya'nın, ezilenlerin önder gücü yapmalıyız. Bunun için:

ULUSAL SORUNUN ÇÖZÜMÜ İÇİN TEK YOL DEVRİM! HALKLARIN KARDEŞLİĞİ İÇİN TEK YOL DEVRİM! BİMRE KOLATÎ BİJÎ AZADÎ!

26.05.2010, Bir okur.

astarê bolşewîk

PERLODA MARKSÎST-LENÎNÎSTA BÎ AVERWAXT E (KURDÎSTANÊ VAKURÎ)

DEVRİMCİ 1 MAYIS

SENİ YAŞATACAĞIZ!

AMOR: 44 · HEZİRAN 2010 · BIHA: 3 TL